

dagsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds vilde enten frembringe eller understøtte, førend jeg vilde tilraade at udsætte Behændlingen af nærværende Sag derefter. Derimod er jeg ganske enig med begge de nævnte Rigsdagsmænd og ogsaa med den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregenhahl) i, at man skal lægge den alvorligste Vægt paa og vise den største Opmærksomhed for Testamentets Bestemmelser; men det kunde maaskee ogsaa lede til at kaste et nyere Blik paa disse testamentariske Bestemmelser, der foreligge i det givne Tilfælde. Det er ganske vist, at den Mand, der har sat sig et saa hæderligt Minde ved det Testament, hvorefter her er Tale, havde sin Tanke ikke blot henvendt paa sine Standsfæller, Officererne, blandt hvilke han havde levet, men ogsaa paa sine Bønder, og han har truffet næsten aldeles tilsvarende Bestemmelser til Fordeel for begge. Men disse Bestemmelser ere ingenlunde af det Indhold, som Rigsdagsmanden for Holbø Amt 2den Valgfreds ommeldte. De indeholdes nemlig i en Post, som ikke er optagen her i de trykte Bilag, men som findes i selve Testamentet som dets 2den Post og gaaer ud paa, at ligesom der ved den første Post er tillagt ti fattige Officerer 60 Rdl. hver aarligt, saaledes bliver der ved den anden Post tillagt ti fattige Beboere fra Godset eller Egnen en aarlig Pengehjælp af 24 Rdl. hver. Derimod er der aldeles Intet i Testamentet, som kunde forestaaes, som om Testator havde betragtet den hele Bøndebefolkning paa Godset, som den, til hvis Forsørgelse han vilde have, at Godset fornemmelig skulde anvendes. Skulde der være noget Overflud, som man vilde betragte som fremkommet ved nærværende Lovs Bestemmelser, og som man vilde sige ikke skulde anvendes

til Akademiets Fordeel, naagtet jeg troer, at Akademiet er berettiget til at kræve det, men til et saadant Niemed, som Testamentet har fremstillet, saa maatte det være til yderligere Fyldestgjørelse af Post 1 og Post 2, nemlig til at forsøge den Pension, som er fastsat deels til fattige Officerer og deels til fattige Bønder; men det kan ikke være til Fordeel for Godsets Beboere i det Hele. Det er ogsaa en Misforstaaelse, naar Sagen, navnlig af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2den Valgfreds, og tildeels ogsaa af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn Amts 2den Valgfreds er opfattet saaledes, som om Bøndergodset var sat i noget særegent Uadskillighedsforhold fra de øvrige Dele af Godset. Saaledes er Bestemmelsen ikke, Testamentet gaaer ud paa at oprette en Stiftelse, der begrundes for hvad Testator kalder evig Tid, og dens Niemed nævnes i §§ 1 og 2. Dertil lægger han Alt, hvad han eier, sine to Gaarde med alt deres Tilliggende, men taler i disse Bestemmelser slet ikke særlig om Bønderne. Det er altsaa det, han har oprettet, og det, som skal vedblive. Det er denne Stiftelse til Underhold for ti Officerer og for ti fattige Folk, navnlig fra Godset, og der er Ingen, der tænker paa at røkke herved. Istedetfor det Tilliggende, der hidtil har været derved, kommer der nu de Kapitaler, som vindes ved Salget af Godset, og man kan aldeles med samme Ret sælge Bøndergodset, som man kan sælge Hovedgaardene, Skovene eller andre Parceller udenfor Bøndergodset; thi ved de særlige Bestemmelser, der ere til Fordeel for Bønderne paa Godset, er der ikke nogen særlig Clausul om, at Bønderne mindre end Godsets øvrige Tilliggende skulde kunne stilles fra Godset.